

PROČE BYCHOM SE NECHEHTALI I VTIPÁM?

Pondělí, 22 leden 2018

Přijde Arab do baru a už si chce objednat drink, když v tom uvidí o kousek dál chlápka s kypou na hlavě a tradičním ářidovským úšesem. Nemusí být tedy Einstein na to, aby mu došlo, že je to ářid. Takže zakáží na barmana aby to slyšel kaď v baru: "Barmane, drink pro kaďého v tomhle baru, kromě támhletoho ářida." Chvilí po tom, co kaď dostane svůj drink se na něj ářid podívá, usměje se, zamává mu a zakáží: "Díky!"

Arab se navrací a znovu objedná drinky v baru kromě ářida. A stejně jako předtím se ářid usměje a zařeká: "Díky!" Tak se Arab zeptá barmana: "Co je sakra s tímhle ářidem? Objednal jsem dvě rundy drinků pro kaďého kromě jeho a on se stejně směje a děkuje mi. Není to blázen?" "Ne," odpoví barman. "On je majitel." V kraji je dlouho tropický hříc, sucho. K rabinovi přijdou ářid a prosí ho, aby vykonal zázrak, ať konečně přestane pršet. "Ne," řekl rabin, "nemáš udu udělat zázrak, když nevěřte v Boha." "Proč tak mluvíš, rebe?" "Protože," povídá rabin, "kdybyste věřili v Boha, tak byste přestali ušes se deštěm." Starý rabin so svojou družinou dorazili k jednému ářidovskému hostinci a hostinský bol tak drzý, že ani nevyšel von, aby ich přivítal. Když to videl rabin, tak rozúre ne nakázal, aby sa trám, pod ktorým nebýva spravodlivý muš (hostinský), premenil na strašné jedovatého hada. Všetci sa začali, a keď sa to dopou hostinský, tak ihne aj so ženou začali rabína prosit o prepáenie. Rabin, premožený súcitom, svoju kliatbu teda odvolal - "nech trám ostane trámom", zvolal. A div sa svete, stal sa zázrak, trám ostal presne taký, aký vždy býval. Ešte dodnes na toto miesto putujú ářidovia zo všetkých kútov sveta, aby videli na vlastné oči hostinec a zázračný trám, ktorý sa nepremenil na strašné jedovatého hada :)))

David a Rivka Hauptschwitzovi slaví výročí svatby - považte, sedmdesát pět let po svatbě! Houfy gratulant, vnučata právnická, zástupci ářidovské obce, dobročinných spolků, obecní starosty, dokonce i z místních novin se přišel zeptat: Pane Hauptschwitz, téměř čtvrté století v manželství, to je obdivuhodné, mazel tov... Máte proz jste opravdu nikdy nemysleli těeba na rozvod? "Ne, mladý muš, na rozvod nikdy. Ale na vraždu nesetněkrát "Kohn, byli by od té dobroty, nechali mě u sebe přestat na gauči?"

"Ale copak, Roubíek, co provedli milostivé, že si musej shánět azyl?"

"Ále, Sára mě poslala pro pilulky, které by mi vrátily erekci a já jí přinesl pilulky na zhubnutí..."

Zbožný chasid Mojš Lejbovič z Mukačeva jede vlakem navštívit svého bratrance Chajima, který se před lety odstěhoval do Paříže. Když vystupuje na pařížském nádraží Gare de l'Est, vřídypřítomní Francoušci nevěcně otáčejí a ukazují si na něj. Tradiční garderoba podle minhag munda - černý, lesklý, stápatý kaftan; cizí; lišící se trajml naražený do týla; dlouhé a nakroucené pejzy a stábrný plnovous - to vše bu nádraží patřící rozruch. Po pár chvílích už to Mojšemu začne být setsakra nepřijemné a zrovna když se svůj kufr, miji nevěcně zirájící mladý francouzský pár, zastaví se, položí kufr, otočí se na něj, máchne rukama a zvolá wuss, oj vej, co na mně tak zíráte?! To jste ještě v Paříži nikdy neviděli Československo?!!" Abeles konvert křesťanství a na důkaz své nové víry nosí velký zlatý kř na krku. Jednou se vydá do místních lázní, svlékne se do n ale nechá si kř, aby se s ním mohl ostatním přit. Když vejde do sauny, jeho starý přítel z ářidovské Obce v sauně už sedí, zakroučí hlavou a povídá:

"Hele, Abeles, buď si obleč trenky, nebo sundeš ten kř. Takhle to fakt vypadá divně...."